

Te tilhold i forskjellige husninger bygg selv hytter. Jeg har fått melding om at de som har gjort dette. Valg en leder, først på prøve. Hver skal ha bestemt ansvar innen laget, det som passer det enkelte best: byggeleder, husmåler, tegner, brenner, saksbehandler, materialforvalter, kokk, orienteringsinstruktør etc. Tabler underretningstjeneste med politelig fastboende mann. Sett ut vaktposter. Sett ut vaktposter. Ha forvarsansvarligheter i forskjellige alternativer på det rone. Tren i militære egenkapor. Spk i utvikle disiplin og kameratskap. Senere skal jeg gi dere supplerende og instruksjoner. Angående quislingenes agitasjon mot regjeringen i forbindelse med avtalen med Russland, jeg si, se listen, at tyskerne og quislingene samarbeider med sov. ganske alminnelig sludder."

Nederlaget under innregistreringen har gitt quislingene på nervene som vanlig kan være. Det har vært holdt møter etter møter innen ledelsen for å diskutere hva som nå skal gjøres. Resultatet er blitt at "fylkesfører" Astrup i Bergen er utnevnt til "riksefuldmektig for arbeidsinnsettelsen", som det heter. Han er kåret som alle de andre en helt ubetydelig person, men endist, og en må være forberedt på det utroligste. I Buskerud og særligens andre steder har alle medlemmer av ns. vært innkalt til Holmenstrand hvor de har drevet tre dagers vandringsvinger. I Hingørskystene og Haseløse er det forestått nærmere ott tusen arbeidsmøter i de siste ukene. Det har vært kampanjer med politibilier på alle steder og det hendte forleden at en slik kampanje kjørte seg fast i Adalen og fikk hente assistanse. Inten massearrangementene på Hingørskysten skyldes det ubetydelige oplyste til innregistreringen eller det skyldes de tre kampanjeringer som jeg fant sted på Bergenstangen vitet ikke. Det siste er ikke sannsynlig da de ikke deltar i disse arrangementene i trolig i arbeidsmøtene som bare i polititi.

Quislingenes talere reis r nå rundt og jenser seg over at jøssingene har begynt å berykte seg av salisordet og maktordene. Dette er selvfølgelig riktig. Det stod nylig et opplegg utover landet om at for hver norsk patriot som ble drept i kampen eller drept på annen måte vilde det bli slutt to quislinger til sjøngjeld. Denne advarelsen kom etter at quisling uten rettergang og av lovlig norsk domstol lot sigte en norsk patriot ved navn Hoen. Jøssingene svarte med å sigte de to quislinger Lindboe og nå sint Harland. Det er nå nærmere 400 norske patrioter nazistene har drept ved holmenstrand, salisordet er forutgående te stalske pinsler, siden de begynte å regjere i Norge. Dette de ikke gi i lengden uten svar og beretter vil svarene i sine prosyte. Når de gjelder Harland har det vært felles oppmerksomhet at familien demonstrerte ved demonstrasjonen i titulære hos med hans borgerlige titel fra før nazistiden "kaptein" og nazistene titulører ham "politist". Det har også vært oppmerksomhet at familien fraks seg offisiell karveopplagging, det var ikke engang sigte kreuser fra hverken "ministeriet" eller tyskerne. Lindboes gravferd foregår derimot under massedemonstrasjon både tysk og quislingakt pomp og prakt. Slike handlinger bør heller ikke glemme.

De siste meldingene fra London om det "færeløse flyet" gir ut på at det nær nokal uforsiglig. Det er klart at det ikke er noen holmenstrand å slippe flyet på egen hånd og så den til å falle ned innom et visst område. Men flyet må jo på denne måten bli 500 fot. At dette flyet ikke er noe mirakel vil nær forresten i høy grad propagandaa om. Den er selvsagt og forvirrende. I de norske avisene heter det bl.a.: "Virkningen av det nye våpen er utvilsomt betydelig." "Ulyre kreuser og store adalleggelse i England." Det tyske Berliner Lokalzeitung skriver derimot "at en så forslødig avvende den militære virksomhet av betydningen. Når det gjelder våpen av denne art kan man selvsagt aldri på forhånd si noe avgjort om virkningen. Våpnet inneette i kampen er det beste bevistain." Aftesposten derimot har allerede betegnet det som et helt effektivt våpen som utvakt mot "den brutale og hensynsløse britisk-amerikanske terrorbombing." Det var jo engelskernes som begynte både krigen og bombing Hitler arbeidet av alle krefter mot begge deler. Det var nokkone ne som og begynte om både Berlin og Berchtesgaden for de tyske flyene la en lang rekke av de norske forvarsansvarlige tyene i grus, skjøt på kvinner og barn på g. årsaken og sivile biler langs veiene. Nei, tyskerne er og har alltid vært forferdelige uskyldigheter.

Hold holmenstrand fast og stord. Når vi nå tenker på de norske guttene i fronten på innregistreringen kan vi se at de har blitt ikke bli for store. De er nå blitt noe større og mer utvirket. De er nå blitt noe større og mer utvirket.

I årene 1942 og 43 var det svenske Tidningarnes Telegrambyrå representert i Norge ved en journalist ved navn Benkt Jerneck. Han har nå sprevent en bok på 300 sider om sine opplevelser og inntrykk fra sitt Norgesopphold - en bok som også har funnet veien over Kjolen - vi håper i tusener av eksemplarer - for en mer ypperlig skildring, saklig og rolig beretning fra et par års okkupasjonstid, kan en vanskelig tenke seg. Herr Jerneck vet mer om hendingene i Norge, om personer og forhold, enn noen nordmann - en viten han har kunnet skaffe seg i kraft av sin stilling og sin journalistiske dyktighet. Forfatteren vanket daglig sammen med den norske hjemmefronts fremste menn, med quislingpartiets ministre og andre ns-folk samt med okkupasjonsmaktens spisser på de forskjellige områder. Boka heter "Folket uten fruktan" og er således også en sterk hyllest til det norske folk. Det er naturligvis ikke mulig i en kort omtale å gi leserne et tilnærmet riktig inntrykk av bokens verdi og det vidtomspennende materiale den behandler, men det kan ha sin interesse ved et par sitater å vise hvordan utlendinger, også de tyske nazistene, betrakter våre hjemlige quislinger. Således skriver Jerneck bl.a.:

"Det torde vara højt over alle tvivel at ns-medlemene overlager er politisk uomogna. Personligen utgjer quislingane den brokigaste provkarte på alla tenkliga dåliga sidor. Åtskillige har tidigare gjort sig kända som falskmyntare, tjuvar, formillare, ådelighetsförbrtare, som reknat med å kunna skaffa sig uppretelse vid att gå inn i partiet og der börja en helt ny tilvero. Dessa fall kenne den norska almenheten vel till. For samtliga har medlemskapen ns. betytt nye utvecklingsmöjligheter, derigjennom att flera viktige poster i samhället bekleets av partitrogna menn og kvinner, oansett dessas verkliga kvalifikasjoner."

Propagandaminister Fuglesang blir av Jerneck skildret som en meget ubetydelig mann og han framholder: "Det er kanskje for mycket å lasta denne personen for partiets katastrofale tilbakegang under senaste tiden, men det er på andra siden sekert at han langt ifrån er den sammanhallende kraft som man på partihold ønskat se i spitsen for den viktige propagandaapparatet. - Fuglesang residerade i et stort gemak i kungliga slättet. Han verkade kort og godt inkrenkt. Och jag kende folk innan partiet som inte drog sig fri att använda ennu kraftigare uttryck."

Om vår beryktede generaloberst Marthinsen, nå nettopp utnevnt til hirdsjef etter den nesten like beryktede Møystad, skriver forfatteren: "Jag framholder honom som en av de hårdhendtaste och hensynsløstaste mennene i det "Nye" Norge. Når man talade med honom var det som att stå ansikt til ansikt med en rof og brutal underhuggare og oppkomling, vilket han just också var. Han hade skarpskurat gravade drag och en absolut ukultiverat rest. När han utvecklade et tema rörde han sig med en nestan otrolig klumpig logikk, och hela hans vesen vitnade om en påfallande brist på kultur och intelligens. På det hela taget som et konkret exempel på kapaciteten hos många normenn på de ledande osterna. Den norska frihetsfrontens ledare har säkerlegen for lenge sedan med tillfredsstellese upptekt mannens svaka sidor - naturligtvis ochso hans sterka", som torde bestå i et hensynsløst anvendande av alla tilbuds ståande medel for att söka bryta ned motståndet."

Jerneck skildrer en lang rekke av de andre quislingsterrelsene, således skriver han flere sider om sine mange sammentreff med Jonas Lie hvem han skiller som "et afsindigt menneskje". Quisling er den eneste Jerneck ikke har oppvadd audiens hos trass i gjentatte løfter. Men Quislings motvilje og misstenksomhet overfor svenske bladmenn menes å være årsaken hertil. Pressedirektør Eggerud, "sløylereren fra Kongsberg", hadde på forhånd instruert Jerneck om hvordan han skulde optre for å "erobre" Quisling i tilfelle av audiens. Begruds karakteristikk av Quisling er meget fornøyelig.

Den svenske journalisten er også med tyskerne på mange utferder, således til leginerleiren i Svelvik sammen med flere ns-journalister. En tysk major var eltakerne ciserone i leiren. Jerneck refererer: "Jag vet inte så nege vad pressen er for nogon ting, ropade majoren, men jag forstår att sådanne herfar vil veta hele sanningen. Vi oppmantrade honom att fortsetta på den bogen. Ja, det skal jag sega, rot han, att verre afskum och slødder enn legionarane er i Svelvik har jag aldri i mitt liv hatt att göra med. De tvangsutskrivne i overlager prektigt folk, men de andra, de frivilliga super seg fulle og"

Selv om meget taler fast at det har funnet noe virkelig attentat sted, er det naturligvis ikke usannlig at noe er skjedd allikevel i den retning. Men det er likegyldig hvordan det henger sammen, enten det er virkelighet eller det er fingert, også for en anledning til å droppe andel "uplitelige" offiserer. Affæren har under alle omstendigheter avslørt det første tegnet på det forestående militære sammenbrudd i Tyskland. Og det er et militært sammenbrudd dermed som det er de demokratiske staters mål. Hitler ikke et sammenbrudd av heimefronten som i 1918, for den hitlerske myten om at de tyske tropper er uovervinnelige og en gang for alle bli bragt ut av verden. Så lenge vil denne krigen komme til å vare.

Siden sommeroffensiven begynte har over 20 tyske generaler overgitt seg til russisk fangenskap. Disse har fra Moskva sendt ut et opprop til det tyske folk og forklart det at Hitler er fullstendig udugelig som krigsfører. De roser mer alle hans militære og politiske feilgrep og konkluderer med at det tyske folk vil gå under dersom det ikke kvitter seg med ham. En av Hitlers aller trefaste disipler, Martin Hellensleben, kommer forresten uvilkårlig til å avsløre diktatorens dødelige strategiske evner i en artikkel den 26. juli angående tilbakegangen på vestfronten i sommer idet han skriver: "Som meget står i midlertid fast, sovjet-russerne har ved denne tyngdepunktet på fallende nok oppå da står i dyden nettopp på de steder hvor størstangrepsaksjonen etter sin stilling ikke skulde synes lønnsomt, og tyskerne nettopp av denne grunn der hadde tyske aler til frontstyrking i et riktignok befestet men ikke sterkt befestet område." - Den russiske militære ledelse har altså pånytt tatt Hitler ved nesen ved å bryte gjennom hans front der han minst var forberedt.

Quisling har tatt på stikloset. Han var ikke skyggen av seg selv med hensyn til å komme med trusler. Bemerkelsesverdig var det at han nå også skildret engelskmennene som "et gersnakk høytet ende folk". Men tyskerne har i den senere tiden stadig undertrekket at vestfronten, kampen mot England, nå er hovedfronten, og Martin Hellensleben skrev så sent som den 23. juli at "den tyske ledelse konsekvent holder fast ved det prinsipp at vest- og østfronten skal tre tilbake for vestfronten." - I Hans Reich skrev dr. Goebbels den 27. juli at de nye hemmelige vpen og kampidler som nå skal være i anse skal særlig settes mot England og er bare tilgjengelige for høyeste og mest pålitelige generaler, plutske og liberalister er alle færligere i assistensens øyne enn bolsjevikene. Det kan da hjelpe lite at quislingene mener det motsatte. De stadige og skremende med bolsjevikene fra quislingenes side er forresten fortsatt virkningsløse på det norske folk og det er fremdeles ingen som skjuler for dem, Norge har aldri hatt noe utestende med russerne og så lenge det norske folk og det russiske folk betrakter hverandre som venner og gode naboer er det ingen fare på ferde. Skulde derimot det norske folk ha sluttet seg en quisling og hans sjikene av russerne vilde vi vel snart ha vært solgt. Russerne har aldri vært noe angrepsfolk, som de har naturligvis rett til å forsvare seg de også når de blir angrepet. Og det er en forsvarekrig de nå fører mot det uavhengige tyske angrep i 1941. Denne russiske forsvarekrigen følger med levende interesse av alle som nordmenn, fordi en heldig utgang for russerne også vil bety Norges redning ut av det forferdelige tyranni med mord, brann og piner som nasister og quislinger har innført i Norge nøyaktig etter mønstret fra de siste ti år nasistene i Tyskland.

Riksfullmektig Astrup som nylig ble utnevnt for å fange inn igjen all den ungdommen som nektet å la seg innregistrere til tjeneste for fienden og østdekning, har nå ledt seg intervju av NTB. Også denne fa lige herre er nå blitt meget forsiktig. Han forsikrer at det ikke vil bli drevet forfølgelse eller tatt represalier mot dem som undreg seg registreringen. Han erklærer seg a.o. slaget for tapt, og det er det da også. Ungdommen har i midlertid vært forsiktig med hensyn til å lytte til lydstatene, assistensene trenger folk i høyeste grad og ingen vet hva de kan finne på om å. De siste direktiver fra London går ut på at ungdommen skal holde seg i dekning inntil senere ordre kommer.

På frontene går det fremdeles strykbende. 20 tyske divisjoner er avskåret retretten landværs i de baltiske landene idet russerne på flere steder står like ved Estonsjøen. I vest er det blitt hull på Atlanterhavskysten og en raske alliert fremrykning kan ventes i de nærmeste dager. Det går nå rykter om at Messel skal være død etter et bombeangrep. Den tyrkiske nasjonalforsamling skal den 2. august vedta regjeringens forslag om å bryte med Tyskland og den fjerde front kan da ventes dannet i det sørvestligste hjørne av Europa.

Utdrag av siste ukes norske, danske og svenske Londonmeldinger:

13. august 1944: Den nye regjering i Finland er ennå ikke ferdigdannet. Passiv har uttalt til en avis at Finland må regne med et sterkt Russland som det må innrette seg etter å leve på god fot med. - De amerikanske tropper som er gått gjennom ved Avranches står nå bare ved Le Mans bare 160 km. fra Paris. Tyskerne har satt igang voldsomme motangrep, men alle er slått tilbake. Allierte fly med rakettbomber ødela herunder 150 tanks. Det er hittil tatt 83,500 tyske fanger i Frankrike og de allierte har begravet 13,000 tyske lik. På Østfronten er Sambor og Borislav erobret. Fra alle fronter meldes at tyskerne må etterlate tusener av biler på grunn av bensinmangel. Fra Norge meldes at arbeidstjenesteleiren ved IIseng er under full oppløsning etter at lederen er stukket unna. Også i Trøndelag har ledere nedlagt sine verv.

9-8-1944: Den nye finske regjering har fått en forholdsvis gunstig mottagelse i London. De nye menn betraktes som mer smidige og forhandlingsvillige enn de som gikk. Da amerikanerne rykket inn i Rennes måtte Gestapo flykte over hals og hode og etterlot seg hele sitt arkiv. Amerikanerne fant to franske patrioter som Gestapo nettopp hadde behandlet. I 15 dager i trekk hadde Gestapo prytt dem med lærremmer med blylodd i og andre terrorinstrumenter som amerikanerne fant i deres residens. Blødflekker etter misshandlingen fantes overalt i rommene. Den ene franskmann døde et kvarter etter at redningen var kommet. I arkivene fant amerikanerne navnene på stedets gestapomenn og også å navne på dem som ga ordre til misshandlingene så de vil aldri kunne unngå sin velfortjente straff. Folk i Rennes fortalte at der ofte kunde høres nødrops og smertefulle skrik fra Gestapogården. - Moskva melder at tyskerne på østfronten har fått forsterkninger av 13 divisjoner, derav er den ene kommet fra Norge. - Ubekreftede meldinger fra Sveits går ut på at fascistene Graziano har overtatt overkommandoen over samtlige fascistiske og tyske tropper i Italia etter Kesselring som var en av de generaler som ikke sendte noe troskapsløfte til Hitler etter attentatet. - Da den tyske sendemann i Ankara, von Papen, forlot landet uttalte han til den svenske sendemann at å reise hjem var vel det samme som å bli skutt. Det går ellers rykter om at von Papen skal være arrestert. - Fra Norge meldes at to angivere til er tatt avdage. Det er de to politimenn Johs. Sverre Søgård og Odd Tiedemann Søgård.

10-8-1944: Det britiske admiralitetet melder at siden krigens utbrudd er det tilintetgjort over 500 tyske ubåter. Det er over dobbelt så mange som ble ødelagt under den forrige verdenskrigen. Under invasjonen i Frankrike ble ialt 17 ubåter ødelagt. Den allierte overkommando i vest har nå flyttet sitt hovedkvarter fra England til Frankrike. Den allierte overkommando i sør har flyttet sitt kvarter fra Afrika til Italia. I forbindelse med dette uttaks det i London at frontene snører seg sammen om Tyskland hvis sammenbrudd er nær forestående. - De tyske armeer i Frankrike presses tilbake mot Seinen. På fem dager har de allierte ødelagt 500 tanks i Frankrike. Nantes er nådd. Ryddningen av St. Malo pågår. De tyske oppgaver over senkninger i juli måned er overdrevet med et tusen prosent. I Østersjøen har man iaktatt 35 tyske skip på vei til Randstatene. De settes i forbindelse med evakuering. Den finske legasjon i Berlin skal foreberede seg på hjemreise. Foruten fra Norge trekkes der tyske tropper ut av Bulgaria, Romania og Ungarn. I Norge har de bare 100,000 mann igjen og i tilfelle disse også skulde reise står Quisling igjen med bare 8000 av sine egne. Den dag ringer dommedagsklokkene over Quisling, skriver Svenska Dagbladet.

11-8-1944: Mannerheim skal ha meddelt tyskerne at den nye finske regjering er en fredsregjering som snarest vil søke om våpenstillstand. - Fra krigen i Øst-Asia meldes at amerikanske bombemaskiner har bombet flåtestasjonen Nagasaki i selve Japan. I Frankrike har amerikanerne trengt inn i Nantes og Angers og rykket helt fram til Chartres bare 75 km. fra Paris. Britene har tilkjempet seg en ny overgang over Orne. En ny engelsk arme landsettes i Frankrike fra luften. På østfronten har russerne fornyet sin offensiv og presser på i Baltikum og på nordsiden av Warsjava. På seks dager er 920 tyske tanks ødelagt. Den polske statsminister Nikolaisky er reist tilbake til London fra Moskva der han har samtalt med Stalin om det polske problem. Man kom ikke til full enighet, men Stalin forsikret at han ønsker et fritt, sterkt og demokratisk Polen som vil samarbeide sammen med England.